

Svenska Canada-Tidningen

THE SWEDISH CANADA NEWS

LEXIKON Svenskt-Engelskt o. Engelskt-Svenskt. Bra hjälpreda för nykommare som fört önska lära engelska språket. Inbundet i läderband endast \$1.00, portofritt. Svenska Canada-Tidningen 325 Logan Ave. Winnipeg.

För det bästa i radio, elektriska apparater och arbeten skriv, telefonera eller besök Schumacher-MacKenzie-Kummen Ltd. THE ELECTRIC SHOP 137 Fortage Ave. L. WINNIPEG. Telefon 55 605

ARG. (YEAR) 35.

(Lösnummer 10 Cts.)

WINNIPEG MANITOBA, TORSDAGEN DEN 25 AUGUSTI 1927.

(Lösnummer 10 Cts.)

N:r 34

Veteringen fullgör den sista interimutbetalningen för blandsäd.

Checkerna till medlemmarna i Manitoba och Saskatchewan utsändes i måndags. Slutpriserna blevo: havre 60 1/2 c, lin \$1.92, korn 71 c. och råg 97 1/2 c.

"Ett ypperligt resultat," säger sekreteraren E. B. Ramsay.

Sekreteraren för Central Selling Agency, E. B. Ramsay, offentliggjorde i måndags i dagspressen att Veteringen beslutat utbetala tre miljoner dollar till leverantörerna av blandsäd i Manitoba och Saskatchewan. Detta är den tredje interimutbetalningen för dessa sädeslag och utgår med 12 1/2 c. för havre, 22 c. för lin, 13 c. för korn och 15 1/2 c. för råg, allt räknat per bushel.

Genom denna utbetalning, som är den sista för blandsäden, ha farmarna erhållit sammanlagt:

Table with 2 columns: Item, Amount. For havre 2 C. W. 60 1/2 c, For lin 1 N. W. 192 c, For korn 3 C. W. 71 c, For råg 1 C. W. 97 1/2 c.

Av denna sista utbetalning, som i dagarna fullgöres till samtliga rindlemmarna i Manitoba och Saskatchewan, erhåller den sistnämnda provinsens medlemmar \$1,379,990, enligt meddelande från rindens kontor i Regina. Saskatchewan blandsädesrind, som i likhet med veteringen sorterar under Saskatchewan Co-Operative Wheat Producers Ltd., mottog följande år tillammans \$3,558,750 bushels blandsäd, av vilka kvantiteter korn representerades med 2,356,614 bushels, råg med 1,634,794 bushels, havre med 3,355,198 bushels och lin med 1,012,234 bushels.

Med anledning av den nu fullgjorda utbetalningen har vice presidenten för Saskatchewanorganisationen, L. C. Brouillette, bland annat framhållit: "Beträffande havreskördens 1926, bestod densamma av en mycket stor kvantitet "Tough" och "Damp" säd, och skörden var i allmänhet av en lägre kvalitet än föregående år."

Drottning Victoria av Sverige fyllde 65 år den 7 ds.

Konung Gustaf hade avrest till drottningens sjukläger i slottet Mainau i Baden.

Drottning Victoria av Sverige fyllde den 7 denes 65 år och blev dagen till ära föremål för vackra hyllningar från när och fjärran. På grund av sin dåliga hälsa vistades drottningen vid slottet Mainau, där hon undergår behandling för en svår bröst- och halssjukdom. Drottningen brukar annars tillbringa dagen på sitt sommarställe Soliheden på önad och där mottaga de olika deputationer, vilka annars alltid uppvaktat henne.

Konung Gustaf hade avrest till drottningens sjukläger efter ett besök hos kronprinsparet på Sofferio och kommer att tillbringa de närmaste veckorna hos sin gemål. Drottning Victoria är som bekant född i Tyskland och hennes moder var den för någon tid sedan avlidna änkedrottningen Louise av Baden-Baden.

Ungdoms- och spelmanstämmer i Sverige.

Om de möten, som under namn av byggeundomstämman och riksspelmanstämman, hölls i Stockholm under sist veckan i juli, skriver i D. N.: Det är lute tu tal om att den stora byggeundomstämman såväl som den tredje riksspelmanstämman blev stora succéer, som kulminerade i söndagens Skansen-fester. Aldrig har Skansen varit så vacker en sommardag, aldrig på flera år har Haselstugan varit så levandejord där uppe som denna dejlige sommarstämman med dans och gamla låtar. Det var ingen sentimental v. k. kulturfest som följde, utan en riktig ungdomstämning. Efter de första årens tråkigt naturliga behövsommar har byggeundomstämman blivit en realitet. Man är utskämd — men man är ändå lugn teaterbörder. Man dansar halling och tryckspolska och skräkt och dans, men man gör det inte av sentimentala hänsyn, man dansar och spelar därför att det roar en att dansa och spela just så. Därmed är ett stort steg taget, därmed kan man på allvar hoppas, att denna byggeundomstämman inte bara skall bli en mer eller mindre ansträngd konstruktion som hålles vid makt av akademici, ampu-

Trots detta har man dock genom ringens fasta organisation lyckats framställa ett avbetalningspris, som måste anses vara synnerligen högt, särskilt om man skulle draga en parallell med de priser, vilka utbetalades till farmarna före ringens organisation. "Lin-priserna" voro i år minst lika höga, som föregående års och man hade nästan ingen kännning av konkurrens från Argentina, som dock i år lyckades producera en av sina bästa skördar.

"Rågskörden" fick en mycket god avräkning, speciellt på grund av de feislagna skördarna i Europa, till vilken världdel de största kvantiteterna av skörden exporterades.

"Åven kornskörden gav tillfredsställande resultat, såväl vad kvantitet som kvalitet beträffar och man väntar sig en betydande utvidgning av exporten till Europa av detta sädeslag."

"Som helhet betraktat måste man anse årets resultat mycket tillfredsställande och ehuru blandsädesrindens icke har samma jämförelse dimensioner, vare sig beträffande medlemsnummer eller kvantitet omhändertärd spannmål, som veteringen, finnes dock stora förväntningar knutna till ringens framtida verksamhet. Man har också anledning", avslutade mr. Brouillette sitt uttalande, "vänta sig fortsatt gott resultat av dess verksamhet, men det är av största betydelse för farmarna att de inse nödvändigheten av denna organisation för att genom att enhälligt ansluta sig till densamma, skaffa sig själva en bättre prisreglering för sitt arbete."

För Albertas vidkommande är det beaktligt i detta sammanhang behöva nämna att denna stora provins ännu inte organiserat sin egen ring för blandsäd. Albertas vetering är av största betydelse för provinsen, och ehuru blandsäd icke odlas i denna provins i samma omfattning som i Manitoba och Saskatchewan, är det dock av största betydelse även för denna provins att snarast etablera sin egen blandsädesring för att därigenom bättre kunna tillvarata farmarnas intressen och skaffa dem högst möjliga ersättning för sina produkter. De omkostnader, vilka äro förbundna med ringens arbete och administration samt elevatorsystem äro av så obehörliga proportioner, att de i stället för att föringa utbetalningarna förmå att ge betydligt större utbetalningar än de enskilda spannmålsuppköparna. Därmed vittnar säkerligen bäst årets minst sagt ypperliga utbetalningsresultat.

HEMSKT BLOODAD.

Ett hemskt bloodad begicks i Vittinge i Salatrakten. En cyklist kom farande och stannade vid en gård för att dricka vatten ur en brunn. Gardens ägare kom ut och sköt ihjäl mannen.

Den femte allmänna skörderapporten inger goda förhoppningar för speciellt Alberta.

Under de sistlidna tjugo dagarna har grödan gjort stora framsteg. Alberta uppvisar det bästa generella resultatet. Saskatchewan har lidit något av frosten, Manitoba väntar en medelgod skörd.

Rågskörden överallt mycket god.

I lördags offentliggjordes den femte allmänna skörderapporten från 329 olika platser i Alberta, Manitoba och Saskatchewan. Av densamma framgår att Alberta visar de bästa generella konditionerna, följt av Manitoba och Saskatchewan i sin nämnd ordning. Nästan ingen skadegörelse har inträffat i provinsen och utskiktarna för en rekordskörd äro ännu de bästa. I de övriga provinserna är tillståndet ävenledes mycket gott ehuru lidit frost på sina ställen förorsakat någon skadegörelse. I Saskatchewan har man kunnat konstatera sådan skadegörelse på 112 platser men dock av underordnad betydelse och inga större förluster har gjorts på något ställe. I Manitoba har frosten härjat 12 platser och i Alberta 10. Rågen är nu slagen så gott som överallt och har givit mycket goda resultat. Det starka regnet i förra veckan har naturligtvis också anställt någon skadegörelse, men man är i allmänhet av den upfattningen att om väderleken fortsätter bliz förmålig, detta icke kommer att inverka i någon nämnvärd grad på slutresultatet.

Sammanförda för de olika provinserna te sig rapporterna som följer: Manitoba.

Rapporter mottagna från 85 platser. Frost på 12 ställen med en frysskala på 10 grader.

United States ämnar bygga ett betydande antal nya flygskipp.

Såvida inte Frankrike har ett hemligt nybyggnadsprogram, kommer U. S. att före 1931 äga världens största luftflotta.

Trots alla avrustningsförlik och o-taliga konferenser ämnar United States söka erövra platsen som världens förnämsta luftförvaringsort. Ett synnerligen omfattande nybyggnadsprogram har i dagarna behandlats inom krigsdepartementet i Washington, och man beräknar att före 1931 äga världens förnämsta och största luftflotta.

För så vitt inte Frankrike, som för närvarande överlämnar U. S. inom luftförsvaret, skulle hemligen planera ett större byggnadsprojekt, kan man förutskatta att inom 10 år kommer ingen nation i världen att kunna mäta sig med U. S., då det gäller ett väl organiserat luftförsvär.

En 1931 utrustade landets 2,800 modernt utrustade och fullständigt utrustade krigsapparater, vilket överträffar Frankrikes närvarande styrka med 500 maskiner. Vid sidan av dessa kommer landet också att vara försedd med en omfattande träningsflotta på flera tusen maskiner.

För närvarande äger U. S. dessutom 15 stycken strybara luftskipp av samma eller liknande typ som de jättelika Zeppelinarna, av vilka en som bekant "krossade" Atlanten för några år sedan, men senare illa ramponerades vid en övningsflygning. Dessa hade byggts under ledning av Dr. Eckener, den framstående tyske luftskippkonstruktören, som nu planerar en världsomflygning med en nybyggd Zeppelinare.

För närvarande är man också sysselsatt att utvidga denna flotta av strybara luftskipp och man lär redan ha påbörjat byggandet av ett jätte-skipp, som skall bli världens största.

Den 30 juni är funnos vid de olika flygstationerna i vårt grannland 1,159 seroplas med en personal av 9,977 personer samt dessutom 937 spanare. Inom fyra år väntas man kunna äga en fullt utrustad stridsflygflotta på 16,000 maskiner och 1,514 spanare för att kunna omhändervä de stora luftflottan av 2,800 seroplas, förutom luftskipp och ballonger.

Framtidens krig komma tydligen huvudsakligen att dirigeras från luften, och i fredens och avrustningens år 1927 synes det vara av största betydelse att vid sidan av de välmående nedrustningskonferenserna efter bästa förmåga söka stärka det egna landets försvarsmöjligheter.

(Forts. å sid. 2.)

P. S.

Lektor Oscar Olson, resesekreterare vid Arbetarnas Bildningsförbund i Sverige, som för närvarande besöker U. S. i syfte att söka organisera Arbetarnas Bildningsförbund i Staterna, kommer att anlända till Winnipeg på föredragningsturné lördagen den 24 september och stanna i staden över söndagen.

Besöket kommer att företagas på inbjudan av Skandinaviska strogolen av I. O. G. T. och lektor Olson är en av förgrundsfigurna inom svenskt kulturliv och värdnad för Winnipeg-svenskarna sedan föregående besök i staden.

Närmare meddelanden om besöket och de arrangement, vilka komma att träffas i samband därmed, komma senare att offentliggöras i S. C. T.

I kappflygning mellan Oakland och Honolulu segrade Goebel.

Tvenne flygmaskiner "Miss Doran" och "Golden Eagle" saknades ännu och befarsas förölyckade.

Jensen blev 2:a.

Den med spänning mottedda kappflygningen mellan Oakland, Californien och Honolulu slutade efter en spännande strid med seger för piloten Arthur Goebel, föraren av aeroplanet "Wolorec", närmast följde Magnus Jensen med "Aloha". Som hjälppilot på Goebels maskin tjänstgjorde W. V. Davis, som nu tillsammans med Goebel har inbostat första priset \$25,000. Jensen belönades med andra pris \$10,000.

Av de ursprungligen uppställda tio maskinerna startade endast fyra och av dessa nådde endast två målet. De bägge andra: "Miss Doran", förd av Auglie Peddler med miss Doran som passagerare och "Golden Eagle", förd av Jack Frost med Gordon Scott som hjälppilot, tros ha förölyckats. Trots ivriga efterspanningar med flygmaskiner, undervattensbåtar och torpedjagare ha de icke kunnat anträffas.

Ett radiotelegram till en amerikansk tullbevakningsstation att miss Doran och en ökad flygare skulle hittats i farvattnen i närheten av Hawaii har icke bekräftats och måste tyvärr nu betecknas som en myt.

Stor förstämning råder i landet över de omkostnadsflögarna sorgliga öde. Inga sträpöster eller kostnader ska för att söka finna de förölyckade maskinerna härifrån förbrukas men utskiktarna härifrån förbrukas med varje timme. I allmänhet är man av den upfattningen att de övervakats av någon motorskadad och störtat ned i havet.

Så ändades ett av världens mest omtalade morddramor, stilla och lugnt, utan vare sig högljudna protester eller omfattande demonstrationer. Emellertid hade omedelbart omsorgsfulla säkerhetsåtgärder iakttagits i avsikt att förebygga några som helst oroligheter. Över 500 fullt beväpnade polistjänstemän hade samlat omkring fängelset, som var beväpnat med kraftiga strålkastare. Dessutom voro brandsoeldater och kulspjutare uppställda på fängelsets tak för att förhindra ett eventuellt anslag mot någon motorskadad och störtat ned i havet.

(Forts. å sid. 7.)

British Columbias premiärminister, Hon. John Oliver.

Döden inträffade hastigt men den i våras återkom från en allvarlig operation undergått.

En framstående ledare för det liberala partiet i B. C.

British Columbias premiärminister, Hon. John Oliver avled hastigt den 17 ds. i Victoria, provinsens huvudstad. Han var en av de kraftigaste och mest framsynta ledare, provinsen haft förmånen räkna som sina bästa söner.

Sedan han i våras avrest f. Rochester, Minn. för att genomgå en allvarlig operation, har han icke återvunnit hälsan, men vid sin återkomst till Canada och B. C. övertalade man honom att övertaga regeringsställningen igen och inträda i sin befattning som provinsens förste minister. Han hade på grund av sin dåliga hälsa varit starkt betänkt på att helt draga sig tillbaka från det offentliga livet, men de stora påtryckningar, han var utsatt för, förmådde honom att återtaga sitt ämbete. För någon tid sedan träffade han dock en överenskommelse med finansministern, Hon. MacLean, om att denne skulle övertaga plikten som ledare för provinsens liberala parti.

Hon. J. D. MacLean, som nu uppträder som tjänstgörande premiärminister, uttalade följande ord, då budskapet nådde honom om Hon. Oliver's fränfall:

"Han var en man, utrustad med ett briljant förstånd, utmärkt fysik och enastående förmåga att analysera de problem, vilka förelades honom. Under sin karriär som politiker, gav han också sin provins det bästa av sig själv. Jag har arbetat tillsammans med honom sedan 1916 och lärt att uppskatta hans framstående egenskaper. Jag kan med verklig entusiasm gratulera honom till hans iver att alltid göra sin plikt. Ingen uppgift var för stor för honom och intet problem så invecklat, att John Oliver icke ville försöka lösa det."

"Jag har ofta sett honom kämpa med problem, diskutera dem från varje tänkbar sida, men den avsikt, som alltid behägnade honom var: Kan denna lösning vara i allmänhetens intresse? Eller med andra ord: Är detta rätt? Om han blev överbevisad om riktigheten av sina antaganden, sökte han alltid genomföra dessa, så fort, som möjligt."

Han var en man av folket, och som sådan hade han större och mera ingående erfarenheter av pionärens strävsamma arbete, än de flesta andra canadensiska statsmän. Egen hälsa varit gruvarbetare, farmare, skogsarbetare, stenhuggare och ingenjör, innan han blev premiärminister i British Columbia och den noggranna kännedom, han hade till de olika provinsiella problemen, danade honom till den framsynte och förstående statsman, han var.

Han föddes i Hartigan, England, år 1856 och 11 år gammal emigrerade han tillsammans med sina föräldrar till U. S. A. för att senare avflytta till Canada. Sedan tolv års åldern har han städes fört ett strävsamt arbete samt ägnat all ledig tid till studier. År 1877 reste han västerut och bosat sig i Victoria.

När den svenska nationalsången föddes.

I dagarna för 50 år sedan avled Richard Dybeck, fordrorskarer och folkminnessamlare och väl främst känd som "Du gamla, du fria" skapare. Han var varmt intresserad för folkmusiken och han verkade för dess spridande genom anordnandet av aftonunderhållningar med folkmusik. Det var på en sådan folkmusikafon som "Du gamla, du fria" första gången framfördes offentligt. Melodien hade Dybeck första gången påträffat i sin hemtrakt i Västmanland, men sedan hade han hört den sjungas även på andra ställen. Han hade fastnat för den, ingen annan melodi hade så gripit honom. Han ville göra den till något förmer än andra folkmelodier, och så dikade han nya ord till den samt kallade den "Sång till Norden".

I november 1844 hade Dybeck sin första aftonunderhållning i Stockholm. Man hade hört talas om den ensam, sjuklige mannen, som vandrade omkring i bygderna och lyssnade till sång och sågen från folkets läppar. Och ett par inflytelserika personer hade ställt sig bakom tillställningen. Så berättades det om en ny melodi, som skulle framföras. Och alla bit-

(Forts. å sid. 7.)

Folkmördröning i Rumänien om exkronprins Carol?

Man diskuterar frågan om hans återkallande och hoppas kunna lösa frågan genom en folkomröstning.

Hon. John Oliver.

Det, där det ständigt vid den tiden förekom svåra övervakningar, vilka nästan gjorde landet obekänt för utrikesmän. Han grävde diken och anlade kanaler och efter strävsamt arbete lyckades han till slut få sin farm "på det torra" och därigenom också mycket fruktbarhet.

Vid sidan av detta intresserade han sig mycket för politiken, och vid ett tillfälle hade han varit medlem i ett parti, där det ständigt vid den tiden förekom svåra övervakningar, vilka nästan gjorde landet obekänt för utrikesmän. Han grävde diken och anlade kanaler och efter strävsamt arbete lyckades han till slut få sin farm "på det torra" och därigenom också mycket fruktbarhet.

När den svenska nationalsången föddes.

Om denna kväll berättar en minnes-tecknare följande: "Däruppe på estradens ena hörn invid vägen stod en lästol, och där satt en man insvept i en vargskinnspäls. Det var Dybeck. Han hade icke kunnat hållas därifrån. Hans egen älskade musik skulle ju framföras inför eliten av huvudstadens musikanärer. De medverkande voro amatörer av högsta rang."

Sång efter sång framfördes under mycket bifall, och till sist skulle det nya komma. Jag minns icke nu namnet på den sångare, som sjöng solot, men det var hörbart tytt, då han började:

Du gamla, du fria, du fjällhöga Nord, du tysta, du glädjerika sköna ... Och när refrängen skulle komma efter andra versen, då hände något. Mannen i lästolen reste sig, klädde av sig vargskinnspälsen och stod där hög och rak i sin svarta frack och sin bleka skönsbet. Och när hans håriga, barfyllde rummet och genombrot hela kören i ett häfnort:

Ack, jag vill leva, jag vill dö i Norden ...

(Forts. å sid. 3.)